

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, 6w. Stanisława 4
Telefon 1414 i 155 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płat się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 280

Katowice, środa 30-go listopada 1932 r.

Rok 31

Jaki pan -- taki kram.

Na tle ostatnio odbytego procesu, w czasie którego na ławie oskarżonych zasiadli dyrektorowie Ebeling, Ogiermann i Caspar zarysowała się niezwykle jaskrawo od strony moralnej sylwetka p. Hochberga, księcia na Pszczynie i przywódcy wojującej niemieczyny na Śląsku.

Przewód sądowy umożliwił opinii publicznej zorientowanie się w charakterze przedsięwzięcia prowadzonych przez księcia pszczyńskiego, wykazując całkowitą ich kruchość i niepewność. a kierowników tych kwalifikując jako ludzi, którzy choć świadomie, to jednak bez woli przeciwstawienia się, szli ślepo za wskazówkami, wychodzącymi z księżęcego pałacu w Pszczynie. Wszystkie nici niesamowitych machinacji i ciemnych kombinacji handlowych prowadziły do gabinetu księcia pszczyńskiego i jakkolwiek nie on zasiadł na ławie oskarżonych, a tylko bezwolne manekiny jego w osobie p. Ebelinga, a zwłaszcza Ogiermanna, to jednak w cieniu ich nieomylnie odczuć się dawało główny motor — Fürsta.

Na rolę jego w całej tej oszukańczej i bagiennej historii „Oswagu” rzucił jasny snop światła przewodniczący Trybunału prezes dr. Rądlowski, podnosząc że główni winowajcy niestety nie zasiadli jednak na ławie oskarżonych. Istotnie, dwaj z spośród nich, generalni dyrektorowie Nasse i Uhlig uciekli do Niemiec, a patron całej afery, Pless, tak umiejętnie kierował całą sprawą, że z punktu widzenia ścisłych przepisów karnych, jakkolwiek on sam był wszytkiego promotorem, podstawy do oskarżenia znalazły się tylko przeciw tym trzem panom, którzy narazie zasiadli na ławie oskarżonych.

Wiadomo, iż Pless dowodzi na terenie międzynarodowym, że przyczyną upadku „Oswagu” był rzekomo niesłuszny wymiar podatku, wobec niego zastosowany. Z przebiegu rozprawy okazuje się, co już dawno było wiadomem w tajemniczym, że „Oswag”, założony wraz z pięciu innymi spółkami akcyjnymi koncernu pszczyńskiego, nie rozporządzał żadnym kapitałem i był typowym przedsięwzięciem grynderskim. Pięć spółek akcyjnych koncernu pszczyńskiego żyrowało sobie nawzajem kredyty i w ten sposób naciągnięto łatwowernych wierzycieli na kwotę około 40 milj. zł. Jeżeli dla dwudziestokilku milionów znajduje się obecnie pewna równowartość w postaci fabryki w Wyrach i w Waldenburgu, to trzeba stwierdzić, że na kilkanaście milionów ograbiono wprost wierzycieli. Łatwo sobie wyobrazić, ile wskutek tego rodzaju machinacji spowodowano tragedii i nieszczeście ludzkich i ile egzystencji bezpowrotnie zniszczono. Moralne oblicze patrona tej afery „Fürsta von Pless” ukazało się w jaskrawym a ponurem świetle. Nie można oprzeć się uczuciu niesmaku i odrazy, że ten właśnie człowiek stoł na czele politycznej organizacji Niemców na Śląsku polskim. Ta osobistość, która skarży Rząd polski przed wszelkimi możliwymi instancjami międzynarodowymi, a równocześnie inspiruje akcje finansowe, niszczące setki i tysiące ludzi, stojąc na

Jeszcze nie wiadomo, kto będzie kanclerzem Rzeszy.

Berlin. Przewidziana na wczoraj konferencja między Schleicherem z jednej a Strasserem i Frickem z drugiej strony nie doszła do skutku, gdyż przy-

wódcy narodowych socjalistów, którym Hitler odebrał pełnomocnictwa, odrzucili kategorycznie zaproszenie na konferencję. Fakt ten tłumaczą w kołach poli-

tycznych zwycięstwem kierunku radykalnego w łonie partii narodowo-socjalistycznej. Wobec tej sytuacji, jak donosi biuro Conti, min. Schleicher zdecydował się zrezygnować z kandydatury na urząd kanclerski. W ten sposób sytuacja powróciła do stanu, jaki istniał w sobotę ubiegłego tygodnia, kiedy liczone się z powrotem Papena. Jak stwierdza biuro Conti, w najbliższych godzinach gabinet Rzeszy zebrać się ma na naradę, poczem zapadnie ostateczna decyzja prezydenta Rzeszy. Nie ulega wątpliwości, że liczyć się należy z dużymi zmianami w składzie dotychczasowego gabinetu Papena, co jednak nie usunie trudności, na jakie napotyka nowy rząd Papena w stosunku do stronnictw parlamentarnych. Nowy gabinet Papena, wyposażony w specjalne pełnomocnictwa, zajmie wobec Reichstagu bojowe stanowisko. Wyłączenie Reichstagu od wpływu na bieg spraw jest nieuniknione. Mówi się m. in. o zastąpieniu min. spraw wewn. Gayla przez dotychczasowego komisarza rządowego Prus Brachta. W związku z nominacją nowego rządu prezydent Hindenburg zwrócił się ma do narodu niemieckiego z proklamacją, zmierzającą do poparcia programu gabinetu.

Truń innych i sam padł od trucizny.

Berlin. O niesłychanym skandalu donoszą tu z Hamburga.

Oto właściciel tamtejszej, znanej w całym świecie, wytwórni środków medycznych „Riete Enoch” dr. Hans Enoch miał zostać aresztowany za fałszowanie szczepionek, w połączeniu z fałszowaniem dokumentów i plomb urzędowych.

W chwili, gdy urzędnicy policji wkroczyli do gabinetu dra Enocha, ten wiedząc, że chodzi o aresztowanie go zażył bakterji tężca, poczem bez przytomności padł na ziemię. W stanie zupełnej bezprzytomności przewieziono zakażonego tężcem Enocha do szpitala. Jak się okazuje, w laboratorium produkowano rozmaite surowice, obchodząc obowiązujące przepisy. Dr. Enoch uchylał się od kontroli swej produkcji w ten sposób, że fałszował plomby urzędowe na próbkach. Dostarczane przez niego lekarzom surowice w wielu wypadkach spowodowały poważne choroby a nawet śmierć pacjentów.

Oprócz tego dr. Enoch sprzedawał na mięso konie zakażone szczepionkami, jako mięso jadalne.

Skandal ten wywołał olbrzymie wrażenie w świecie lekarskim, powodując ogromną panikę wśród odbiorców laboratorium „Riete Enoch”.

Jak słychać, także z instytutu Kocha z Berlina nadszedł pod adresem policji w Hamburgu szereg doniesień i reklamacyj.

Instytut „Riete Enoch” utrzymywał stosunki handlowe we wszystkich częściach świata, wysyłając np. surowice antydifteryczne do Egiptu, Ameryki Południowej, Afryki i t. d.

Podpisanie paktu francusko-sowieckiego.

Paryż. Wczoraj o g. 17 na Quai d'Orsay premier Herriot i ambasador ZSRR, w Pa-

ryżu Dowgalewski podpisali pakt nieagresji między Francją i Sowietami.

Komuniści niemieccy zapomocą radja rozsiewają swą zarazę.

Berlin. Z powikłań sytuacji wewnętrzno-politycznej Rzeszy korzystają komuniści niemieccy, rozwijając nadal na szeroka skalę organizację propagandy. Uwagę zwraca działalność zakonspirowanej radiostacji nadawczej, która w pewnych godzinach transmituje przeznaczone dla robotników programy, zawierające przeważnie przemówienia antyrządowe. W dniu wczorajszym radiostacja ta nadała proklamację, w której dziękuje prasie mieszczańskiej za czynioną jej reklamę i zapowiada, że

wobec prześladowania prasy komunistycznej przez władze państwowe, komuniści zmuszeni są rozbudować nielegalną sieć radiostacji nadawczej i od-tąd nadać będą nie na jednej, lecz na czterech radiostacjach programy komunistyczne, których zadaniem będzie tworzenie drogi komunizmowi. Przy sposobności komuniści nagrywają się z bezskutecznych poszukiwań policji, która nie może wykryć radiostacji komunistycznej.

czele organizacji Niemców, przyczynia się niewątpliwie do zatruwania stosunków narodowościowych na Śląsku. Główny oskarżony i skazany w obecnym procesie dr. Ebeling był właściwie tylko — jak to stwierdził przewodniczący Trybunału — nieszczęśliwym choć świadomym swej akcji narzędziem, w rękach innych. Ci nie zasiadli jeszcze na ławie oskarżonych, ale opinia publiczna wydała już na nich wyrok 10-krotnie ostrzejszy niż ten, który spotkał obecnego głównego oskarżonego Ebelinga.

Ciekawymy bardzo, jakie wnioski z ubiegłego procesu wyciągnie „Volksbund”, którego przywódcą jest nie kto inny, ale właśnie książę Hochberg. Odnosimy wrażenie, że szanująca się organizacja niełatwo pogodzi się z myślą, że na czele jej stoi postać, która tak beznadziejnie smutną rolę odegrała w procesie „Oswagu”, chyba że część pie-

niędzy zdobytych na tej drodze wpłynęła również do kasy „Volksbu.du”, zasilając jego wątpliwej wartości działalność w myśl wygoanej zasady, że „pieniądz nie cuchnie”. Gdyby tak istotnie, jak przypuszczamy, miało być, to wówczas wdzięczność obowiązuje i nadal nad stołcem przydziałnym „Volksbundu” widniałaby mitra książęca. Trudno bowiem tak bezceremonjalnie „wylać” z organizacji swego dotychczasowego złotodajnego dobroczyńcę.

Miejmy przeto nadzieję, że całkowicie skompromitowany książę Hochberg z Pszczyny nadal będzie „zaszczycał” swem przewodnictwem „Volksbund” w imię „dobra” wojującej niemieczyny na Śląsku. Czy jednak podnieście to zasarganą wartość pracy wspomnianej organizacji, śmiemy mocno powątpiewać. Wszak powiada przysłowie: „jaki pan — taki kram”.

Kraków w hołdzie Wyspiańskiemu.

Kraków. Onegdaj w 25-tą rocznicę zgonu Stanisława Wyspiańskiego odbyła się msza żałobna za duszę wieszca Niepodległej Polski. W nabożeństwie wzięli udział Minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz, wojewoda krakowski dr. Kwaśniewski, zastępca dowódcy O. K. płk. Bolesławicz, gen. Kordjan-Zamorski, wiceprezydent m. Krakowa Klimecki, delegacja Związków Artystów i Literatów oraz liczna publiczność. Po mszy św. P. Minister udał się do krypty zasłużonych, gdzie spoczywają prochy wieszca.

W ciągu dnia P. Min. Jędrzejewicz zwiedził w miejscowym Muzeum Przemysłowym prace przygotowawcze nad odnowieniem rzeźb Wita Stwosza. — Wieczorem zaś obecny był na przedstawieniu „Sędziów” i „Daniela”.

